

چرا قیام امام حسین(ع) متفاوت از همه قیام ها است

در تاریخ پر ماجرای انسان، سخن از قیام فراوان می باشد به ویژه قیام پیامبران و مصلحان بزرگ تاریخ بسیار است، ولی قیام امام حسین(ع) جایگاه دیگری دارد ...

در تاریخ پر ماجرای انسان، سخن از قیام فراوان می باشد به ویژه قیام پیامبران و مصلحان بزرگ تاریخ بسیار است، ولی قیام امام حسین(ع) جایگاه دیگری دارد زیرا امام حسین(ع) شاهد و وارث تاریخی است که در آن جنایت و بیداد و نیرنگ به نهایت رسیده است. به گزارش خبرگزاری مهر، امام حسین(ع) با تمام قامت قد علم کرد تا اسلام پایدار بماند و با خون خود و هفتاد و دو تن از یاران با وفایش درخت اسلام را برای همیشه تاریخ آبیاری کرد. عاشورا مترادف گشت با دو کلمه شهادت و اسارت که شهادت، التهاب عشق رسیدن به لقاءالله است و اسارت وفاداری و صداقتی باور نکردنی است در برپا نگه داشتن پرچم سرخ شهادت، و کربلا الگوی همیشگی ماست تا در مقابل دشمن دچار تردید نگردیم و شوکت جبهه باطل را ناپایدار بدانیم.

امام حسین(ع) با نثار خون خویش در محکمه تاریخ انسانیت شهادت داد که ایمان و آگاهی و شناخت، موجب به وجود آمدن مسئولیت می شود نه قدرت و امکان. پس هر کس که بیشتر آگاه است بیشتر مسئول می باشد. بدین سان امام حسین(ع) آبروی انسانیت و تاریخ را برای همیشه خرید و بیمه کرد. حرکت امام حسین(ع) حرکتی احیاگرانه بود. ایشان به عنوان مصلح و احیای که بر فضایی سیاسی و مذهبی زمان خویش معترض است برآشفته و قیام کرد. امام حسین(ع) با بیان رسا و عملی خود فریاد تمام تاریخ شد که ان لم تکن و لکم دین و لا تخافون یوم المعاد فکونوا احرارا فی دنیا کم.

در تاریخ پر ماجرای انسان، سخن از قیام فراوان می باشد به ویژه قیام پیامبران و مصلحان بزرگ تاریخ بسیار است ولی قیام امام حسین(ع) جایگاه دیگری دارد زیرا امام حسین(ع) شاهد و وارث تاریخی است که در آن جنایت و بیداد و نیرنگ به نهایت رسیده است. پس نهضت امام حسین(ع) قیام الهی و متکی بر وحی می باشد که دیگر در طول تاریخ نسل بشر بر روی کره ارض سابقه نداشته و نخواهد داشت و در برابر عظمت خورشید درخشان قیام حسین، سایر قیام ها و نهضت ها جرقه و شراره ای و به عبارتی قطره ای در برابر دریاست.

انگیزه اصلی سید الشهداء از قدم نهادن در آن میدان خاک و خون انگیزه الهی و پس از آن سیاسی، اجتماعی و عرفانی است. امام حسین(ع) بسیار روشن و رسا می فرمایند؛ من از روی خود پسندی و گردن گشی، فساد و بیدادگری قیام نکرده ام بلکه برای اصلاح امت جدم و شیعه پدرم علی(ع) قیام کرده ام. امام حسین دلیل نهضت خویش را آشکارا بیان می کند و درکمال صراحت می فرماید؛ دنیای ما را فساد گرفته است امت جدم فاسد شده اند. من قیام کردم برای اصلاح. من مردی اصلاح طلبم و هدفی جز امر به معروف و نهی از منکر ندارم. من نهضت کرده ام برای امر به معروف، برای اینکه دین را زنده کنم و نهضت من یک نهضت اصلاحی، اسلامی است.

کسانی که فقط از دیدگاه ظلم پذیری به مسئله عاشورا می نگرند باید در اعتقادات خود تجدید نظر کنند، زیرا آن گاه که امام حسین(ع) فرزند شیر خوار خود را بر دست می گیرد. نه از این است که ترحم و مظلومیت را در برابر دشمن تا دندان مسلح بازگو کند بلکه رسالت اصلی امام در گستره تاریخ و زمان این است که با خون این کودک مرز بین حق و باطل را در طول زمان تا قیام قیامت ترسیم نماید و زاویه دید و تعقل و اندیشه را بالا برد و درجه شقاوت را با خون آن کودک معصوم بر صفحات تاریخ بنویسد. این رسالت است نه وظیفه ساده. تا به جهانیان عملاً بفهماند که گروه باطل و از خدا بی خبر که مزدور پول و مال و مقام شده اند، جز به دنیا و مطامع آن نمی اندیشند و چشمان دلشان تنها به سوی زخارف دنیا است و راهی به انسانیت ندارند.

امام حسین(ع) با این ابتکار در تمام طول تاریخ ثابت کرد که تنها حضرت ابراهیم در امتحان الهی اسماعیل را قربانی نکرده بلکه عمل و خلوص ابراهیم باری دیگر عملاً با تغییر کلی عملی گردید. ابراهیم فرزند برومند و پرتوان خود را به قربانگاه در برابر حق قرار داد، امام حسین(ع) کودک خردسال و معصوم خود را برای امتحان الهی و عشق و جذبه به حق در برابر لشکر کفر و زر و زور به قربانگاه ایمان و عقیده برد و در برابر خدا، پیامبر(ص)، علی(ع) و فاطمه(س) ثابت کرد که راه جدش برگشت ندارد و او نمی گذارد که قلدران و حاکمان ظالم در پیشگاه تاریخ از خود چهره ای مردم پسند و ظاهر صلاح ارایه دهند. چون معاویه خویش را مصلح جامعه و صلح طلب معرفی کرده بود، باید او را رسوا می کرد.

امام حسین(ع) شجاعتش و رای تصور امثال ماست لذا اندیشه ناقص ما قادر به ترسیم سجایای اخلاقی آن بزرگ مرد تاریخ بشریت نمی باشد پس با اعتقاد به این مسئله است که هرکس باید ابتدا فلسفه و رسالت عاشورا را دریابد و آن گاه درباره امام

